

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άναγνωστών μας άποσπασμένη συνεργασία και μη συνδεδεμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχυμών πέντε δέν λαβάνεται ύπ' όνιν.

Κατάδικον. Σέρον. Τα ποιήματα που μάζ στείλατε δέν είνε δικά σας ή είνε μιμήσεις παλαιότερων ποιητών. Παράχαυ. Άχιλλέος και τών τούτω συγγενών στήν ποίση. Δ ά φ ν υ ν. Ένταύθα. Οι στίχοι σας μέτριοι. Γ. Λ υ μ ς. Η μεταφράσεις σας πολύ καλές. Σας συχαίρομε γι' αυτές άπ' τήν καρδιά μας, γιατί οι κολοί στίχοι κι' ή καλές μεταφράσεις είνε σπάνια πράγματα μέσ-σας στους σωφούς της έλληνογραφίας μας. Στείλτε μας κι' όττι άλλο έχετε. Μά με προσοχή πάντα. Μην σας παραστήρ ό ένδοξισμός κι' άφηνάσετε... Μά προσοχή! Δημοσιεύομε έδώ τη μία μεταφρασί. τίς «Δύο Συνοδίες» του Ζοσεφιν Σολαρό. Τήν άλλή θα τήν βάλουμε στις μέσα σελίδες.

Μιά μέρα συναντήθηκαν μέσα σέ μια εκκλησία Δύο συνοδίες. Σκυθρωπή ήταν ή μία : όδηγούσε Τό φέρετρο ενός παιδιού, και πίσω άκολουθούσε Κάποιον γυναικία σάν τρελλή άπ' τήν άπειλυσία.

Η άλλή ήταν μία βάρφιση. Κάποιος γερά κρατούσε Στά χέρια του ένα μωρό π' έκλαγε μέ κραυγή. Η μάνα του τ' φρόντιζε μ' άνέκραστη λατρεία Κι' όλόκληρο τ' άρκάλιαζε, μέ βλέμμα πού γελοΐσε.

Βαπτίσανε, ενάλλαξε, κι' ή εκκλησία άδείαζε Στήν πόρτα διασταυρώνονται ή δύο γυναικίες πλάι Και ένα βλέμμα γρήγορο μία μέ τήν άλλή άλλάζει.

Και, θαυμάση μεταβολή πού φέρνει ή προσευχή, Κλαίει, τήν κασσα βέποντας, ή νεία μέ τ' παιδί, Κι' ή άλλή πού δερνότανε, εις τό μωρό γελάει...

Β. Μαλλιάδην. Ένταύθα. Στείλετε μιά μεταφράση γέ την δοξίμη και κάποιον άσε καλοίμη και συνεισούμεθα. Φλοίσθον Αλυαίον. Ένταύθα. Το ποιή-μα σας έχει μερικούς καλούς στί-χους. Στο σύνολό του όμως κακό. Τα δύο του μάλιστα τελευταία στίχάκια του δίχουν άσπίο τόνο. Α. Γραμμάτικαν. Σέρι-φον. Δημοσιεύομε εύχαριστών τήν έπιστολή σας, τήν σχετική μέ τόν Α. Βακτιών, και σας εύχαριστού-μεν γιά τας πληροφορίες σας :

«Κύριε Διευθυντά, αναφέ-ρεται εις τό άρθρον του «Νε-ραιοδωγεννημένον» ότι ό Θα-νασοΐλας Βαλτινός διωρίσθη, μετά τήν άποκατάστασιν τής «Ελλάδος, ύπασπισι ή ς τ ο υ βασιλέως «Οθωνος, παρακο-λουθήσας τούτον εις τήν έ-ξορίαν του, ενφ' όττο ιστο-ρικός δέν είνε άληθής. «Ο παρακολουθήσας τόν «Οθωνα εις Βαυαρίαν ή το στρατηγός Γεώργιος Βαλτινός, τού όποι-ον τήν σύζυγον, ύπερορδοη-κοντούτιδα, ενγώρια εν 'Α-θήναις κατά τήν εποχήν τών σπουδών μου (1886). «Από τό στυμάτος τής δε κατ' ύπαινευμένης συναντήσεως υιας πολλάς λεπτομερείας ή-κουσα τής εις Μόναχον δια-μονής της, ως και τινά άνε-κδοτα τών βασιλέων, ως εκεί-νο τό όποιον και έδημοσιεύσα εις τό «Μπουκέτο». «Οτι νη-λαδή ή 'Αμαλία ύπέστη νευ-ρικήν κρίσιν τήν σιγηρήν καθ' ήν τή έδόθη ή άνθοδέ-σμη, τήν όποιαν τή άπέστει-λεν» ό βασιλέως Γεώργιος εκ τού Βασιλικού Κήπου τήν έ-ποχήν τής εις 'Αθήνας άφι-ξείας του.»

Εναν. Ν. Φάληρο. Το διή-γημα σας στωικά όπωσδήποτε γραμμένο, μά τρομερό σύντομο. Άνεκδοτο μάλλον. Τα διηγήματα θέλωμε άπό δράση, πού όσαι-σδήποτε Δημοσιεύομε έδώ τό ποιήμα σας υπό τόν τί-

τλο «Στή Στέλλα». Άρκετά καλό, όχι όμως και τέλειον. Ίδου αυτό: 'Ο φθόνος μάζ έχούσας και σ' έχω χάσει πειδή, μονάχος τώρα κι' έρημος τής νύχτας τριγυρνάω, μακρὰ κι' από τά χάρδια σου, μακρὰ κι' άπ' τά φιλιά, και τό μεγάλο πόνο μου μέσ' στο κρασί ξεχνάω. Μπορούν τάχα να σβύσουνε μέσ' από τήν καρδιά μας τόσες γλυκειές άνάμνησες πού τήν πλημμυρίζουν, και να ληρονηθούν μποροΐν τόσα γλυκά φιλιά μας, π' όταν τ' αναθυμιάσαμε τά μάτια μας δακρυθίζον ; 'Η μήπως ή άγάπη μας νομίζον πως θα σβύση, γιάτι δέν θα βλέπαμαστε, γιάτ' είμαστε μακρὰ;... Είν' ή πληγή της άνοιχτή κι' ούτε ποτέ θα κλείση... Ω! τής άγάπης ή πληγή δέν έχει γιάτρειά!...

Α. Δ. Βυτιάν. Το ποιήμα σας «Προδότης» τραγικόν και φρικαλέον θέσαιο. Άλλα όχι καλό. Γιά να τιμωρηθ ήμως ό θηλυκός Ίσκαριώτης, πού σας επρό-δωσε τόσο άσπλαγχνά, τό δημοσιεύομε έδώ :

Τή νύχτα κείνη στον ελαιώνα ήχησε τό δάλο φιλι τό μάγιο του Δασκαλού τόνα, από τόν άυατο μαθητή!... Ένα φιλι πού προδίδει άγιοσε σέ χέρια μοιωμένα ένα Θεό πού δέν έχει ιδει γιά τριάντα τάλαντα μετρημένα! Τή νύχτα θυμάσαι κείνη τή νύχτα πού πού κλεισε σκληρά φύγε πιά δέν έχει μείνει σταλιά άγάπης μέσ' στη καρδιά ;

Όλες ή άγάπες τά λόγια ήσανε όνοια άχ' και; και τά τραγούδια μοιολογία; κι' ό άγιος τόπος τάρφος εκεί; Έκει πού στον έρωτα τότε έδινανεν όδρο πιστό εκεί να τόν θάνηψ; — Προδότη ά δ' Ίουδας και σύ, πλάσμα μικρό. Και σύ μικρό πλάσμα άδύνατο σάν κι' αυτό όπωσ και Κείνος, μ' άσμα και σένα γυρ συχωροΐ!...

Καλά κάνετε, τέλους πάντων, και τήν συχαριεΐτε. Η γυναικείες ελάσθησαν γιά να σας προΐδουν. Ης δοΐμε όμωσ αν θα σας συχαριεΐται και αυτή γιά τό ποιή-μα σας. Άν π. χ. τό διαβάσει μετά τό μεταμύρινο φαγητό, πάει χαμνή ή κοπέλλα!... Ν. Παπανικολάου. Ένταύθα. Το ποιήμα σας όχι καλό. Θ. Σ. Μπέρας (Ν. Άφρικής). Μαζό με τό τόσα καλά σας λόγια μάζ συχα-ριεΐτε και τό έξής: «Όχι έώσι με καθεύειν τά... τών συγχρόνων γρα-γαριών τρόπος»... εν τ ρ ο π α ι α, θα λέγαμε έμεις. Μας στέλει-τε δι' συγχρόνος ένα σας διήγημα. Το διήγημα αυτό άρχίζει καλό, μά τελειώ-νει πρόχειρα, πολύ πρόχειρα. Διορθώσατε τό, λοιπόν, χωρίς βία, με προσο-χή, τό περιγραφή της δημούσεΐς. Έμ κ. ο υ ρ λ ι ο υ. Το ποιήμα σας όχι καλό, δυστυχώς. ΜΑΝΕΤΤΕ. Το ποιήμα σας όχι επιτυχές. Γιά τα ευνεγκά σας λόγια θερμά εύχαριστούμεν Α. Γαλιτσάτσην. Άργυροΐλη. Το ποιή-μα σας όχι επιτυχές, όχι καν ποιήμα. Έκείνο τό «θυμούμαι παλιές ήμέρες και κλαίω», είνε ξένο ποιητό. Διαβάστε συγχρόνος ποιήμας. Με τή μελέτη και τήν ύπομονή θα γράφατε καλύτερους στίχους μια μέρα. Ν. Κιττιάτην.

Το διήγημα σας όχι πετυχημένο. Άφηγής κάπως έπρά, ένδοξισμός και μαθητική έκθεση. Πάντως σας εύχαριστούμε γιά τά καλά σας λό-για. Τ. PARIS. Λουτράκι. Όχι καλό τό ποιημάτάκι σας. Γιά δέστε τό β' εδάστιο:

Κάτι μου σφίγγει τήν καρδιά άνασασμό δέν πείρωθυμούμαι... Θυμούμαι, τά παλιά, πώς μ' (άγαπούσε σάν τρελλή τούς όρκους της... και τώρα — ; 'Όμιέ

Τό γραμμόφωνον κατήντησε τό άγαπητό-ερον μέσον εκλαικεύσεως τής μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δέν είνε τέλειο. Όλοι, νεοί και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στή διάθεσί της τις πιό φημισμέ-νες έρχήστρες του κόσμου, πού παΐζουν τούς τελευταίους χειρούς τής εποχής. Χάρης σ' αυτό εί γέροι ξαναχούν τήν εύτυχησιμένη ζωή τών νεώτε-ρες καντάδες πού τραγου-δεύσαν στις έκλεκτές των. Άλλά διά να άπελούσασ κανεί τό γραμμόφωνο πρέπει να έχη ένα όργανον μέ τις τελευταίες τελειοποιήσεις. Τό γραμ-μόφωνο STARR τύπου XXII είνε τό μοναδικόν όργανον πού συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά :

Μιά χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική άξια. Πώλησις μέ μηνιαίας δόσεις παρὰ τή : ΒΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR Α. Β. ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Άρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνες 48 ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84

Παύλο δηλαδή να είνε καλό καλό ποιήμα. Διαβάστε συγχρόνος Έλ-ληνος ποιήτας. Κ. Σερετάνη. Ρέθυμον. Η Κρητικές μετανόες θα δημοσιευθούν. Ευχαριστούμεν. Θ. Σ τ ρ... Μυτιληνή. Το βιβλίό αυτό δέν είνε καμιά άξία. Η Κ. Σερετάνη. Ένταύθα. Το πε-ζο τραγούδι σας πολύ κοινό. Έ-χουν χλινογραφη αυτά τά πράγμα-τα, καλλοτάτα σας εύχαριστούμε θερμά γιά τα ευνεγκά σας λόγια. Ι. Μ. Καρανέση. Όχι επιτυχές οι στίχοι σας. Κ. Εμμανουή-λίδην. Κίλικς. Το ποιήμα σας όχι καλό. Ίδου π. χ. τό 6' τετρα-στιχο :

Ψυχή άέρας τσουχτερός και μέ τό φνόσημα τού τά φύλλα πάνε στα έμπρός κι' ύστερα πέφτουν καινού... Διαβάστε Έλληνας ποιήτας. Γιά τά καλά σας λόγια εύχαριστούμεν πολ-λό. Άντ. Μυλωνά. Τα σπράτ, δίστενα όχι τόσο επιτυχή. Ίδου μερικά έξ αυτών, τά πού καλό :

Νάμουνα γραμματόσημο σ τ ο γράμμα να κολλήσω Νάρχομουνα, άγάπη μου, να σέ (γλυκοφιλήσω)! Ποιέ μου δέν τό έλιψα νάρθω (σ' αυτό τό χάλι, Νά μου φερσουν τό χαλί, να (μέ όρίζουν έλλα. Στά σύνορα άπάντησα τά τέα- (σερα θηρία : Τό άχ, τό βάχ, τ' αλλοιμόνο (και τήν άπειλυσία!

Δ. Βασιλόπουλον. Καλ-λίθεαν. Το ποιήμα σας όχι καλό. Ούτε και όσοφονετα όσοφονετα Δόν Πόνδ Φόρτσα. Το ποιή-μα σας όχι επιτυχές.